

Un sol radiant

Direcció: Mònica Cambra, Ariadna Fortuny **Guió:** Ariadna Fortuny, Clàudia Garcia de Dios
País: Espanya **Durada:** 79 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Laia Artigas, Nuria Prims, Núria Sales... **Música:** Guillermo Martorell **Fotografia:** Àssia J. La-Roca
Distribuïdora: Begin Again **Estrena a Espanya:** 17/05/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en català

SINOPSI

La Mila (Laia Artigas), la seva germana gran (Nunu Sales) i la seva mare (Núria Prims), passen uns dies en una casa de pagès, aïllades del soroll mundanal. No obstant això, es respira en l'ambient una calma cada cop més tensa, i els nervis estan a flor de pell. Les mirades incòmodes, els silencis i les absències revelen la imminència d'un fet irreversible, i per exorcitzar tot això la Mila decideix organitzar una festa que s'anirà convertint, a mesura que s'acosta, en molt més que una simple celebració. (FilmAffinity)

CRÍTICA

07/04/2023 - La guanyadora a la secció Talents del D'A està signada per cinc cineastes, treu profit dels seus pocs recursos i es recolza en els suggeriments per provocar inquietud malgrat el seu lluminós títol

Recordeu **Laia Artigas**, la nena que el 2017 va protagonitzar *Estiu 1993*? Doncs, com us podeu imaginar, ha crescut i torna a ser la mirada (especial, única, sensible) central d'**Un sol radiant**, obra –plural i col·lectiva– de **Mònica Cambra, Ariadna Fortuny, Clàudia García de Dios, Lucía Herrera i Mònica Tort**. Les cineastes, de procedències (Gran Canària, Menorca, Catalunya) i trajectòries variades, es van conèixer estudiant a la Universitat Pompeu Fabra i han obtingut amb el seu primer llargmetratge el premi de la secció Talents del recent **D'A Festival de Cinema de Barcelona**, on es va estrenar mundialment i a la premiere de la qual va acudir la mateixa Carla Simón.

Com en els films de la directora d'*Alcarràs*, també **Un sol radiant** transcorre a l'estiu, en entorns rurals i enfocant una família: des dels primers fotogrames, els núvols, els arbres, el vent i la geografia van crear una atmosfera alhora bonica i inquietant, ja que alguna cosa terrible s'acosta. Una incertesa que es nomena i amb què es conviu, com ja estem acostumats tots a assumir després de la pandèmia: que tard o d'hora s'anirà en orris aquest planeta-llar que habitem.

La jove protagonista, la Mila (Artigas), és una preadolescent de sensibilitat exacerbada i rostre superexpressiu que mira l'Ingrid, la seva germana gran (interpretada per **Núria Sales**) amb altes dosis d'admiració, afecte i amb l'estranya sensació que ella mai no viurà el seu mateix remolí emocional: l'excitant brillantor que sorgeix de l' enamorament primerenc. Alhora, la mare de totes dues (encarnada per **Núria Prims**, d'actualitat també per la seva intervenció a *Sica* i *La última noche de Sandra M.*, ambdues cintes presentades a l'últim Festival de Màlaga) i l'avi Gabriel (**Jaume Villalta**) intenten bregar –de vegades amb actituds contradictòries– amb un futur imminent on el control del destí s'ha transformat en una fantasia irrealitzable.

Així, amb la càmera enganxada a la Mila, les directores d'aquesta pel·lícula que s'atreveix a jugar a la lliga del cinema apocalíptic alhora que retrata el desencís d'una joventut sense futur (l'actual?) van insuflant aquests sentiments desesperançats a l'espectador, amb escassos mitjans, però aquests talentosament utilitzats.

Recurrent al suggeriment gràcies a un intel·ligent ús de la càmera (amb el fora de camp com a arma de destrucció massiva), les cinc amigues han aixecat un film de suspens psicològic molt subtil que ens llança la pregunta: com es pot preparar algú davant la imminència de la fi del món? Perquè, hi ha resposta davant d'això? No, però segurament s'aproxima a la barreja de ràbia, estupor, acceptació i malenconia amb què ho assumeix aquesta família Verdi que aconsegueix fer-ho unida i, sobretot, com tots voldríem acabar els nostres dies: de festa.

Alfonso Rivera – cineuropa.org